

Przez zdarzenie medyczne rozumie się zakażenia pacjenta biologicznym czynnikiem chorobotwórczym, uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia pacjenta albo śmierci pacjenta będącego następstwem niezgodnych z aktualną wiedzą medyczną:

- diagnozy, jeżeli spowodowała ona niewłaściwe leczenie albo opóźniła właściwe leczenie, przyczyniając się do rozwoju choroby,
- leczenia, w tym wykonania zabiegu operacyjnego,
- zastosowania produktu leczniczego lub wyrobu medycznego

Pacjent ma wybór: może dochodzić roszczenia odszkodowawczego, w postępowaniu o ustalenie zdarzenia medycznego bądź w postępowaniu sądowym. Pomiedzy tymi dwoma trybami istnieją jednak znaczące różnice. Ta sama osoba nie może otrzymać odszkodowania lub zadośćuczynienia z tytułu tego samego zdarzenia medycznego korzystając z obu trybów jednocześnie.

Podmioty uprawnione do wystąpienia z wnioskiem o ustalenie zdarzenia medycznego to:

- pacjent lub jego przedstawiciel ustawowy w przypadku zakażenia, uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia;
- spadkobiercy w przypadku śmierci pacjenta;

Postępowanie toczy się przed wojewódzką komisją do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych. Siedzibą wojewódzkiej komisji jest siedziba właściwego urzędu wojewódzkiego. Wykonywanie zadań wojewódzkiej komisji nie stanowi wykonywania władzy publicznej (ma to bardzo istotne znaczenie z punktu widzenia odpowiedzialności Skarbu Państwa za działania lub zaniechania komisji. Wyłącza bowiem odpowiedzialność Skarbu Państwa na działania lub zaniechania komisji na podstawie art. 417 kodeksu cywilnego).

W skład wojewódzkiej komisji wchodzi 16 członków, w tym:

- 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra lub równorzędny w dziedzinie nauk medycznych, którzy wykonują zawód medyczny przez okres co najmniej 5 lat albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk medycznych,
- 8 członków posiadających co najmniej wyższe wykształcenie i tytuł magistra w dziedzinie nauk prawnych, którzy przez okres co najmniej 5 lat byli zatrudnieni na stanowiskach związanych ze stosowaniem lub tworzeniem prawa albo posiadają stopień naukowy doktora w dziedzinie nauk prawnych,

którzy posiadają wiedzę w zakresie praw pacjenta oraz korzystają z pełni praw publicznych.

Wojewódzka komisja działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu, przy czym:

- uchwały wojewódzkiej komisji są podejmowane zwykłą większością głosów, chyba że ustawa stanowi inaczej;
- w przypadku równej liczby głosów rozstrzyga głos przewodniczącego;
- członek wojewódzkiej komisji nie może wstrzymać się od głosu;
- wojewódzka komisja działa na posiedzeniach, które są protokołowane.

Zdarzenia medyczne. Procedura postępowania przed wojewódzką komisją orzekającą

Kategoria: Polityka Zdrowotna

Opublikowano: sobota, 05, maj 2012 00:00

Odśłony: 2700

Wojewódzkie komisje orzekają w składzie 4-osobowym.

Celem postępowania przed wojewódzką komisją jest ustalenie, czy zdarzenie, którego następstwem była szkoda majątkowa lub niemajątkowa, stanowiło zdarzenie medyczne.

Wojewódzka komisja po naradzie wydaje, w formie pisemnej, orzeczenie o zdarzeniu medycznym albo jego braku, wraz z uzasadnieniem, nie później niż w terminie 4 miesięcy od dnia złożenia wniosku.

Orzeczenie wojewódzkiej komisji zapada większością co najmniej 3/4 głosów w obecności wszystkich członków składu orzekającego.

W terminie 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem podmiotowi składającemu wniosek, kierownikowi podmiotu leczniczego prowadzącego szpital oraz ubezpieczycielowi, przysługuje prawo złożenia do wojewódzkiej komisji umotywowanego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wojewódzka komisja rozpatruje w terminie 30 dni od dnia jego otrzymania. W zakresie uregulowanym ustawą ubezpieczyciel jest związany orzeczeniem wojewódzkiej komisji.

Ubezpieczyciel, za pośrednictwem wojewódzkiej komisji, w terminie 30 dni przedstawia podmiotowi składającemu wniosek propozycję odszkodowania i zadośćuczynienia. Propozycja nie może być wyższa niż maksymalna wysokość odszkodowania i zadośćuczynienia określona w ustawie o działalności leczniczej (maksymalna wysokość świadczenia wynosi 100 tys. zł w przypadku zakażenia, uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia pacjenta oraz 300 tys. zł w przypadku śmierci pacjenta).